

REGULAMIN SPECJALISTYCZNYCH ODZNAK JEŹDZIECKICH
POLSKIEGO ZWIĄZKU JEŹDZIECKIEGO
DYSCYPLINY NIEOLIMPIJSKIE

Obowiązuje od dnia 01.01.2004 r.

II. Odznaki specjalistyczne

Odznaki w powożeniu

Przygotowanie do egzaminu może być prowadzone we wszystkich klubach i sekcjach jeździeckich, natomiast organizatorem egzaminu może być klub zarejestrowany w PZJ/WZJ i mający odpowiednie warunki do jego przeprowadzenia. Członek komisji egzaminacyjnej mający uprawnienia sędziego powożenia odpowiada za zachowanie odpowiednich standardów.

Minimalny wiek egzaminowanego – 10 lat, jednakże do ukończenia 18 roku życia podczas części praktycznej egzaminu na pojeździe musi obowiązkowo znajdować się osoba dorosła.

Egzamin praktyczny dla osób niepełnoletnich musi być przeprowadzany w obecności prawnego opiekuna. **Egzamin praktyczny dla dzieci w wieku od 10 do 12 lat musi odbywać się na zaprzęgu jednokonnym kuców.**

Egzamin końcowy jest przeprowadzany przez 2 członków komisji egzaminacyjnej, z których jeden musi być sędzią dyscypliny powożenia o statusie co najmniej sędziego II klasy, a drugi członkiem WKE. Konie wykorzystywane do egzaminu muszą mieć minimum 4 lata.

Osoby, które posiadają aktualną dowolną klasę sportową w powożeniu nie muszą zdawać egzaminu z części praktycznej.

Pozostałe zasady są identyczne jak przy zdobywaniu Odznak Jeździeckich.

Odznaka Brązowa w Powożeniu

Egzamin składa się z dwóch części:

a. część praktyczna:

- prawidłowe podejście do konia;
- prawidłowe odczytanie i interpretacja reakcji konia;
- prowadzenie w rękę i wiązanie;
- ocena prawidłowości dopasowania uprzęży;
- prawidłowe odmierzanie lejc, wsiadanie i zsiadanie z pojazdu;
- jazda i opanowanie zaprzęgu jednokonnego (lub parokonnego) (konie nie muszą być przygotowane samodzielnie przez egzaminowanego) w stępie i kłusie po liniach prostych i w zakrętach na placu (wg załączonego rysunku **Załącznik nr 12 i Załącznik nr 13.**) z prawidłowym prowadzeniem lejców i bata.

b. część teoretyczna:

- zachowanie konia;

- prawidłowe zachowanie się przy koniu i podstawy pielęgnacji;
- podstawy żywienia i technika żywienia;
- podstawy zdrowia konia;
- podstawy eksterieru, maści i odmiany;
- podstawy teorii powożenia;
- nakładanie i zdejmowanie uprzęży;
- zaprzęganie i wyprzęganie zaprzęgów jedno i parokonnych;
- sprzęt do powożenia i strój powożącego i luzaka;
- zasady lonżowania konia;
- zasady zachowania na ujeżdżalni.

Egzamin może być przeprowadzany w czasie zawodów w powożeniu.

W tym przypadku część praktyczna jest zaliczana w ramach konkursu klasy otwartej A rozgrywanego na danych zawodach. Zasady oceny są identyczne jak podczas specjalnie organizowanego egzaminu. Uczestnicy w przypadku częściowego zaliczenia egzaminu otrzymują : **Karta oceny egzaminu praktycznego na odznakę brązową w powożeniu - Załącznik nr 14.**

Odznaka Srebrna w Powożeniu

a. część praktyczna:

- nakładanie, dopasowanie i zdejmowanie uprzęży;
- zaprzęganie i wyprzęganie zaprzęgów jedno i parokonnych;
- praca z koniem na lonży;
- wykonanie czworoboku klasy L do 80 pkt karnych ;
- pokonanie parkuru zręcznościowego dla klasy L do 25 pkt karnych.

b. część teoretyczna

- rozszerzone wiadomości z pielęgnacji, żywienia i zdrowia koni;
- rozszerzone wiadomości z teorii powożenia;
- chody koni;
- opis stosowanych pomocy podczas wykonywania poszczególnych figur na ujeżdżalni;
- podstawy teorii pokonywania przeszkód na parkurze i w krosie;
- zasady jazdy w terenie;
- pierwsza pomoc.

Odznaka Złota w Powożeniu

część praktyczna:

- wykonanie czworoboku klasy N do 70 pkt. karnych.
Nie zaliczenie próby ujeżdżenia powoduje nie dopuszczenie do dalszej części egzaminu praktycznego;
- pokonanie parkuru zręcznościowego dla klasy N do 20 pkt. karnych;
- prawidłowe pokonanie 4 przeszkód maratonowych. Wywrócenie pojazdu w jakiegokolwiek przeszkodzie spowoduje nie zaliczenie tej próby;
- praca z koniem na podwójnej lonży. część teoretyczna:
- zagadnienia obowiązujące na brązową i srebrną odznakę;

- zasady powożenia zaprzęgiem czterokonnym ;
- znajomość rozdziałów 1-5, 8, 11-13 oraz 15-16 podręcznika „Akademia jeździecka – część I”.

Odznaki woltyżerskie

1. Cel:

- posiadanie odznaki woltyżerskiej jest oficjalnym potwierdzeniem określonych umiejętności praktycznych i teoretycznych w dyscyplinie woltyżerki;
- posiadanie odznaki jest oficjalnie uznawane i powinno motywować do poszerzania swojej wiedzy o koniu i sportach konnych, także w zakresie pielęgnacji i obchodzenia się z koniem oraz do dalszego rozwoju swoich praktycznych umiejętności woltyżerskich;

2. Rodzaje odznak:

2.1. „Brązowa” odznaka woltyżerska;

2.2. „Srebrna” odznaka woltyżerska;

2.3. „Złota” odznaka woltyżerska.

3. Założenia ogólne dotyczące zdobywania odznak.

3.1. Organizatorem egzaminu może być klub zarejestrowany w PZJ/WZJ i mający odpowiednie warunki do jego przeprowadzenia.

3.2. Organizator egzaminu zgłasza do PZJ chęć organizacji egzaminu na Odznakę Woltyżerską podając:

- termin i miejsce egzaminu, zaakceptowane przez właściwy WZJ (powinny być ustalone z odpowiednim wyprzedzeniem) – zaleca się publikowanie terminów egzaminów na odznaki jeździeckie w kalendarzach zawodów WZJ.

3.3. CKE ustala z przewodniczącym WKE nazwiska egzaminatorów z listy zatwierdzonej przez CKE. Każdy egzamin musi być przeprowadzany przez sędziego woltyżerki (z odpowiednią licencją) i przedstawiciela WKE.

4. PZJ przesyła organizatorowi egzaminu indywidualne protokoły egzaminacyjne Protokoły wydawane są

osobno dla każdego kandydata (oryginał i kopia).

5 Odznaki – zasady przystępowania do egzaminów:

5.1. „**Brązowa**” odznaka woltyżerska

- a) zgłoszenia do egzaminu na odznakę woltyżerską dokonuje u organizatora sam zainteresowany poprzez swój klub;
- b) do egzaminu na „brązową” odznakę woltyżerską może przystąpić każdy uprawiający woltyżerkę w klubie, nie musi on być zarejestrowany jako zawodnik w PZJ/WZJ; wszyscy przystępujący do egzaminu muszą dostarczyć zaświadczenie od uprawnionego lekarza o zdolności do uprawiania sportu konnego (woltyżerki), osoby nieletnie także pisemne zezwolenie rodziców (potwierdzone przez Klub) na branie udziału w egzaminie;

5.2. „**Srebrna**” odznaka woltyżerska

- a) zgłoszenia do egzaminu na odznakę woltyżerską dokonuje u organizatora sam zainteresowany poprzez swój klub;
- b) aby móc dokonać zgłoszenia do egzaminu na „srebrną” odznakę woltyżerską, kandydat ubiegający się musi być w posiadaniu „brązowej” odznaki woltyżerskiej co najmniej 3 miesiące;

5.3. „Złota” odznaka wołyżerska

- a) zgłoszenia do egzaminu na odznakę wołyżerską dokonuje u organizatora sam zainteresowany, poprzez swój klub;
 - b) aby móc dokonać zgłoszenia do egzaminu na „złotą” odznakę wołyżerską, kandydat ubiegający się musi być w posiadaniu „srebrnej” odznaki wołyżerskiej co najmniej 6 miesięcy;
6. Egzamin – zgłoszenia, zasady organizacji:
- a. Egzamin odbywa się zgodnie z niniejszym Regulaminem Odznak oraz aktualnym krajowym Regulaminem Wołyżerki (dotyczy to również koni); dodatkowo konie powinny zostać dopuszczone do egzaminu przez lekarza weterynarii;
 - b. Egzamin składa się z dwóch części, które powinny być zaliczane w tym samym dniu, bądź w ciągu dwóch kolejnych dni.

c.1. Część teoretyczna:

każdy ubiegający się o odznakę wołyżerską („Brązową”, „Srebrną” lub „Złotą”) musi zostać przeegzaminowany (odpowiednio do wymagań poszczególnych odznak – osobna publikacja) w trzech dziedzinach:

- wiadomości z dziedziny wołyżerki (przepisy, teoria ćwiczeń wołyżerskich);
- organizacja sportu konnego;
- hodowla (rasy i typy koni, żywienie koni itd.), pielęgnacja koni (podstawowe wiadomości o chowie i chorobach koni), jak też wiadomości z zakresu budowy konia (podstawowe zagadnienia z anatomii i fizjologii koni), mechaniki jego ruchu (podstawowe chody konia), podstawowej teorii jeździeckiej (w stajni, zasady jazdy na ujeżdżalni, rząd sportowy), ochrony prawnej zwierząt itd. itp.;

c.2. Część praktyczna:

a) wołyżerka

- umiejętność samodzielnego przygotowania konia do wołyżerki;
- ćwiczenia wołyżerskie na koniu:

„Brązowa” odznaka – pokazanie w jednym bloku ćwiczeń obowiązkowych kat. C (konkursu zespołowego wg Regulaminu Krajowego);

- minimalna ocena za każde ćwiczenie obowiązkowe musi wynosić 5,0 punktów; oceniana jest tu prawidłowa technika wykonania poszczególnych ćwiczeń obowiązkowych przez poszczególnych wołyżerów (bez uwzględniania zespołu, konia, lonżującego);

- ocena za część teoretyczną musi wynosić minimum 5,0 punktów;

„Srebrna” odznaka – pokazanie w dwóch blokach ćwiczeń obowiązkowych kat. B (program indywidualny wg Regulaminu Krajowego);

- minimalna średnia ocena za wszystkie ćwiczenia obowiązkowe musi wynosić 5,0 punktów, przy czym ocena za żadne z ćwiczeń nie może być niższa niż 5,0 punktów;
- oceniana jest tu prawidłowa technika wykonania poszczególnych ćwiczeń obowiązkowych przez poszczególnych wołyżerów (bez uwzględniania zespołu, konia, lonżującego);
- ocena za część teoretyczną musi wynosić minimum 5,0 punktów;

„Złota” odznaka - pokazanie w dwóch blokach ćwiczeń obowiązkowych kat A (indywidualny wg Regulaminu Krajowego);

- minimalna średnia ocena wszystkie ćwiczenia obowiązkowe musi wynosić 5,0 punktów, przy czym ocena za żadne z ćwiczeń nie może być mniejsza niż 5,0 punktów;
- oceniana jest tu prawidłowa technika wykonania poszczególnych ćwiczeń obowiązkowych przez poszczególnych wołyżerów (bez uwzględniania zespołu, konia, lonżującego); ocena za część teoretyczną musi wynosić minimum 5,0 punktów;
- ocena za część teoretyczną musi wynosić minimum 5,0 punktów;

7. Egzamin – wyniki

Wynik egzaminu brzmi „zaliczony” lub „niezaliczony”. Jeżeli ocena za jedno z ćwiczeń obowiązkowych wynosi odpowiednio dla rodzajów odznak poniżej 5,0 punktów, to dopuszcza się możliwość ponownego powtórzenia tego ćwiczenia pod koniec egzaminu, pod warunkiem, że wszystkie pozostałe ćwiczenia uzyskały co najmniej minimalne noty pożądane przy egzaminie na daną odznakę.

8. Egzamin – powtórzenie

Nie zaliczony egzamin na „**Brązową odznakę**” może być zdawana powtórnie w najbliższym następnym terminie egzaminacyjnym.

Nie zaliczony egzamin na „**Srebrną odznakę**” może być zdawany powtórnie po upływie co najmniej trzech miesięcy

Nie zaliczony egzamin na „**Złotą odznakę**” może być zdawany powtórnie po upływie co najmniej sześciu miesięcy

9. W trakcie egzaminu praktycznego Przewodniczący komisji wpisuje do arkusza oceny wołyżera wszystkie uwagi i oceny dotyczące jego pokazu. Arkusz ten otrzymuje zainteresowany po zakończeniu egzaminu.
10. Oryginał protokołu egzaminacyjnego podpisany przez członków komisji egzaminacyjnej przekazany zostaje organizatorowi.
11. Kopię protokołu egzaminacyjnego wraz z arkuszem oceny otrzymuje egzaminowany. W przypadku nie zaliczenia całego egzaminu lub którejś jego części, egzaminowany zgłasza się z kopią protokołu na egzamin poprawkowy – przy zachowaniu okresu karencji - organizowany w najbliższym następnym terminie na terenie WZJ. Egzamin poprawkowy należy zdać nie później niż w ciągu 12 miesięcy. Po egzaminie poprawkowym kopia protokołu egzaminacyjnego pozostaje u organizatora tegoż egzaminu. Nie zdanie egzaminu poprawkowego powoduje konieczność rozpoczęcia całej procedury od nowa – zgłoszenie na listę egzaminacyjną, konieczność ponownego wniesienia opłaty 25 PLN itd.
12. Po zakończeniu egzaminu Przewodniczący Komisji wysyła niezwłocznie do PZJ zbiorczy protokół egzaminacyjny z adnotacją przy każdym nazwisku o zaliczeniu lub nie zaliczeniu egzaminu.
13. Organizator egzaminu przesyła do PZJ:
- Zbiorczy protokół egzaminacyjny
 - oryginały indywidualnych protokołów egzaminacyjnych wszystkich zdających osób
 - kopie indywidualnych protokołów egzaminacyjnych tych osób, które zdawały egzamin poprawkowy;
14. Po otrzymaniu dokumentów PZJ wystawia legitymacje i wraz z Odznakami przesyła je do organizatora egzaminu.
15. Przebieg egzaminu może być kontrolowany przez przedstawiciela CKE.
16. Organizator egzaminu powinien zadbać o uroczyste wręczenie legitymacji i odznak.

17. Koszty związane z przeprowadzeniem egzaminu – przejazdy, wyżywienie, noclegi i wynagrodzenie egzaminatorów (wg zasad ryczałtów sędziowskich) oraz inne opłaty organizacyjne mogą być pokryte ze środków własnych organizatora lub z opłat pobranych od uczestników egzaminu. Dodatkowa opłata pobierana od zdających na pokrycie kosztów egzaminu nie powinna przekraczać wysokości kwoty wnoszonej przez nich na rzecz PZJ.
18. Wyniki egzaminów organizowanych z naruszeniem powyższych zasad nie będą uznawane.

Odznaki w Dyscyplinie Sportowych Rajdów Konnych

1. Przygotowanie do egzaminu może być prowadzone we wszystkich klubach i sekcjach jeździeckich, natomiast organizatorem egzaminu może być klub zarejestrowany w PZJ/WZJ i mający odpowiednie warunki do przeprowadzenia egzaminu.
2. Za zachowanie odpowiednich standardów odpowiada Przewodniczący komisji egzaminacyjnej, którym musi być osoba mająca uprawnienia sędziego rajdowego co najmniej II klasy
3. Pozostałe zasady są identyczne jak przy zdobywaniu klasycznych Odznak Jeździeckich
4. Egzamin jest przeprowadzany przez 3 członków komisji egzaminacyjnej, z których jeden musi być sędzią dyscypliny sportowych rajdów konnych o statusie co najmniej sędziego II klasy, drugi członkiem WKE a trzeci zawodnikiem dyscypliny z minimum I klasą rajdową. Egzamin na Odznakę Złotą przeprowadzany jest pod przewodnictwem Członka CKE

1.Brązowa Specjalistyczna Odznaka Jeździecka Dyscyplinie Sportowych Rajdów Konnych

Minimalny wiek egzaminowanego – od 10 roku życia na kucach /od 12 roku życia na koniach. Konie przystępujące do egzaminu muszą mieć minimum 4 lata.

I. Egzamin składa się z dwóch części : A. część praktyczna

a) przygotowanie konia do jazdy :

- prawidłowe podejście do konia;
- prawidłowe odczytanie i interpretacja reakcji konia;
- podstawowe zabiegi pielęgnacyjne (czyszczenie okrywy włosowej, pielęgnacja kopyt),
- prowadzenie w rękę i wiązanie;
- siodłanie;

b) jazda konna na ujeżdżalni/placu:

- ruszanie ze stój, zatrzymanie i cofanie.
- jazda stępem, poprawne przejście do kłusa i galopu. Utrzymanie równowagi oraz zachowanie płynności tych chodów.

- zademonstrowanie prawidłowego pólśiadu (lub dosiadu odciążającego) w klusie i galopie.
- ocena dosiadu jeźdźca z zachowaniem odpowiedniego równowagi - ocena kontroli nad koniem w czasie jazdy

Komisja ocenia poprawność dosiadu jeźdźca oraz kontrolę sprawowaną nad koniem podczas jazdy. c) **bramka weterynaryjna**

- czynności przed wejściem na bramkę weterynaryjną - samodzielny pomiar tętna oraz na tej podstawie podjęcie decyzji o przedstawieniu konia do badania
- przedstawienie konia do badania, zaprezentowanie konia w ruchu (w klusie) na bramce

B. część teoretyczna

Obejmuje pytania egzaminacyjne od 1 do 260 zamieszczone na stronie PZJ dotyczące brązowej odznaki jeździeckiej, przy czym zdających w wieku do 11 roku życia (włącznie) obowiązuje znajomość odpowiedzi na pytania 1-83.

Pytania egzaminacyjne dotyczące dyscypliny sportowych (od 261 do 276) rajdów konnych obowiązujące każdego zdającego .

2. Srebrna Specjalistyczna Od znaka Jeździecka w Dyscyplinie Sportowych Rajdów Konnych

1. Do egzaminu mogą przystąpić posiadacze Odznaki Brązowej po upływie co najmniej trzech miesięcy od daty jej uzyskania (daty egzaminu).
2. Minimalny wiek egzaminowanego – ukończone 13 lat
3. Egzamin składa się z części teoretycznej i praktycznej. Część teoretyczna obejmuje sprawdzenie wiedzy egzaminowanego z zakresu pytań na Ogólną Srebrną Odznakę PZJ oraz zestawu pytań specjalistycznych.
 - a. Pytania specjalistyczne obejmują:
 - obowiązkowe przeprowadzenie przez egzaminowanego analizy wszystkich informacji zawartych w Książeczce Startów Konia w aspekcie przygotowań konia do startów oraz faktycznych umiejętności jeźdźca,
 - wiadomości z pielęgnacji, żywienia i zdrowia konia rajdowego,
 - zasady jazdy w terenie,
 - zasady udzielania pierwszej pomocy,
 - rozszerzone wiadomości z zakresu znajomości przepisów i regulaminów rajdowych, · zakresu fizjologicznych podstaw treningu konia rajdowego.

Pytania i odpowiedzi do egzaminu teoretycznego publikowane są na stronie internetowej PZJ.

Część praktyczną stanowi ukończenie konkursu zgodnego z zasadami klasy P z minimum 30 punktami. Jeżeli egzamin odbywa się równolegle z zawodami, część praktyczna dla zawodników i koni posiadających uprawnienia sportowe może odbywać się w ramach konkursu klasy P rozgrywanego na danych zawodach, wówczas osoby zdające egzamin na odznakę, ale nie posiadające uprawnień sportowych PZJ/WZJ startują na tym dystansie poza konkursem.

3. Złota Specjalistyczna a Odznaka Jeździecka w Dyscyplinie Sportowych Rajdów Konnych

1. Do egzaminu mogą przystąpić posiadacze Srebrnej Specjalistycznej Odznaki Jeździeckiej w Dyscyplinie Sportowych Rajdów Konnych po upływie co najmniej roku od daty jej uzyskania (daty egzaminu).
2. Minimalny wiek egzaminowanego – ukończone 15 lat
3. Egzamin składa się z części teoretycznej i praktycznej. Część teoretyczna obejmuje sprawdzenie wiedzy egzaminowanego z zakresu pytań egzaminu na ogólną Złotą Odznakę PZJ oraz zestawu pytań specjalistycznych
 - a. Pytania specjalistyczne obejmują:
 - obowiązkowe przeprowadzenie przez egzaminowanego analizy wszystkich informacji zawartych w Książeczce Startów Konia w aspekcie przygotowań konia do startów oraz faktycznych umiejętności jeźdźcy,
 - rozszerzone wiadomości z zakresu pielęgnacji, żywienia i zdrowia konia rajdowego,
 - rozszerzone wiadomości z zakresu fizjologicznych podstaw treningu koni
 - rozszerzone wiadomości z zakresu znajomości przepisów i regulaminów rajdowych ogólnych oraz szczegółowej znajomości regulaminówPytania do egzaminu teoretycznego publikowane są na stronie internetowej PZJ.
 - b. Część praktyczną stanowi ukończenie konkursu zgodnego z wymaganiami klasy N. Jeżeli egzamin odbywa się równoległe z zawodami, część praktyczna dla zawodników i koni posiadających licencję może odbywać się w ramach konkursu klasy N rozgrywanego na danych zawodach, wówczas osoby zdające egzamin na odznakę, ale nie posiadające licencji PZJ/WZJ startują na tym dystansie poza konkursem.

Odznaki w Reiningu

Przygotowanie do egzaminu może być prowadzone we wszystkich klubach i sekcjach jeździeckich, natomiast organizatorem egzaminu może być klub zarejestrowany w PZJ/WZJ i mający odpowiednie warunki do przeprowadzenia egzaminu. Za zachowanie odpowiednich standardów odpowiada Przewodniczący komisji egzaminacyjnej, którym musi być osoba mająca uprawnienia sędziego reiningowego.

Egzamin jest przeprowadzany przez 2 członków komisji egzaminacyjnej, z których jeden musi być sędzią dyscypliny reiningu o statusie co najmniej sędziego II klasy, a drugi członkiem WKE.

Minimalny wiek egzaminowanego – 13 lat.

Konie wykorzystywane do egzaminu muszą mieć minimum 4 lata.

Pozostałe zasady są identyczne jak przy zdobywaniu klasycznych Odznak Jeździeckich.

Odnaka Brązowa w Reiningu

Egzamin składa się z dwóch części: a.

część praktyczna:

- prawidłowe podejście do konia;
- prawidłowe odczytanie i interpretacja reakcji konia;
- prowadzenie w rękę i wiązanie;
- jazda w zastępie z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. · ruszanie ze stój, zatrzymanie i cofanie.
- jazda stępem, przejście do kłusa i galopu. Utrzymanie równowagi oraz zachowanie płynności tych chodów.
- ocena dosiada jeźdźca z zachowaniem odpowiedniego balansu ciałem.
- ocena kontroli nad koniem w czasie jazdy

b. część teoretyczna:

- zachowanie konia;
- prawidłowe zachowanie się przy koniu i podstawy pielęgnacji;
- zasady bezpieczeństwa w stajni, poza stajnią, w lonżowniku i na ujeżdżalni;
- podstawy eksterieru, maści i odmiany;
- budowa kopyta i jego pielęgnacja;
- omówienie podstawowych chodów konia; · podstawy zdrowia konia;
- podstawy żywienia i technika żywienia;
- rasy koni używanych w reiningu;
- budowa oraz zasady dopasowania siodła i ogłowia westernowego;
- pomoce jeździeckie w reiningu – rodzaje i ich właściwe zastosowanie.

Odnaka Srebrna w Reiningu

a. część praktyczna:

- siodłanie konia w kompletnie wyposażone siodło westernowe;
- wykonywanie poszczególnych elementów:
 - a. zagalopowanie na właściwą nogę,
 - b. przejście z stępu do galopu, następnie z galopu zatrzymanie i zwrot o 180°, rozpoczęcie galopu (roll-back)
 - c. cofanie
 - d. wykonywanie side- passu (chody boczne, odchodzenie od łydki).

b. część teoretyczna:

- rozszerzone wiadomości z pielęgnacji, żywienia i zdrowia koni; · rozszerzone wiadomości z budowy konia

- a. układ kostny
 - b. narządy wewnętrzne;
- umiejętności rozpoznawania głównych wad budowy i postawy koni. · rozpoznawanie podstawowych urazów i schorzeń u koni
- opis sprzętu dodatkowego:
 - a. wytok,
 - b. napierśnik,
 - c. tylni popręg (roboczy),
 - d. ochraniacze
 - e. podział wędzideł westernowych
- historia i pochodzenie konkurencji reining
- przepisy i zasady oceny w konkurencji reining

Odnaka Złota w Reiningu

- a. część praktyczna:
 - prawidłowe ustawienie głowy konia w stępie, kłusie i w galopie;
 - zagalopowanie ze stępa na właściwą nogę;
 - lotna zmiana nogi w galopie;
 - jazda po kole, side-passy, zwroty na zadzie (spiny)
- b. część teoretyczna:
 - rodzaje wędzideł używanych w stylu western;
 - przepisy i zasady oceny w konkurencji reining · rozszerzone wiadomości z pielęgnacji i żywienia koni; · rozpoznawanie narowów stajennych :
 - a. łykawość,
 - b. tkanie
 - podstawowe wiadomości weterynaryjne
 - a. zapobieganie chorobom koni,
 - b. rozpoznawanie najczęściej występujących chorób,
 - c. wykonywanie podstawowych zabiegów (opatrunki, okłady, masaże) · przygotowanie konia do transportu · pierwsza pomoc w jeździectwie :
 - a. przyczyny wypadków związanych z jazdą konną,
 - b. warianty udzielania pomocy,
 - c. podstawowe zasady pozwalające uniknąć wypadków.